

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Hesi vunnu Føroyaferðina

— »Eg var bangin fyri at vit bert fingur føroyskan mat«

— sigur ein av donsku næmingunum, sum heldur fyri, at væl smakkar, hóast alt ikki í fyrsta lagi sá líka tespiligt út.

— Vit eru ovfarin, serliga av tykkara nátturu og ikki at tala um tykkara gestablidni. Tá vit komu til Føroya, vónaðu vit, at onkur fór at taka imóti okkum, tí eingin av okkum hevur verið her í Føroyum áður.

— Vit blivu ikki bert væl móttikin, tá vit komu í land, men alla staðni har vit hava verið, hava vit kent okkum væl. Øll eru líka blíð og hjálpsom.

Hetta siga børnini úr Marienberg Skole í Vordingborg sum í hesum døgum eru í Føroyum á vitjan.

Orsökini til vitjan teirra er, at tað var hesin skúla-flokkurin, sum vann fyrstu virðislonina í kappingini um Føroyar, sum tiltakið »Færoeerne i Fokus« skipaði fyri.

Litil tilfar um Føroyar

— Vit frættu um kappingina hjá »Færoeerne i Fokus« og tað var okkum beinanvegin púra greitt, at hetta skuldi roynast. Vit høvdu luttið í tveimum skúla-kappingum áður við góðum úrsliti, so vit hildu, at vit skuldu royna eina ferð enn, siga tey.

Evníð í kappingini var »Hvem ved mest om Færoeerne«, og skuldu vit gera okkum nakra hómig at vera við í kappingini, náttu vit fáa fatur í øllum tí tilfarinum um Føroyar, sum vit á nakran hátt kundu koma frammat. Tí, fyri tað fyrsta hevði eingin av okkum verið í Føroyum, og taðvit vistu

um landið frá okkara skúlabókum, var ógvuliga litið. Vit vistu hvar á land-kortinum Føroyar vóru, og at landið hevði eitt ávíst tilknyti til Danmark. Harafrat høvdu vit lisið okkurt smávegis í bløð-unum og sæð okkurt í sjónvarpinum.

Men tað var ikki bara at siga tað at finna tilfar um Føroyar. Vit læntu filmar, bókur og bløð og settu so nakrar dagar av bert fyri at lesa hetta tilfar igjøgnum, fyri síðani at royna at seta okkurt saman sum kundi nýtast til kappingina.

Men so mikið væl hevur hesin skúla-flokkur fingið burtúr, at hann vann fyrstu virðislonina, og tað eru tey sjálvandi ógvuliga fegin um.

Ferðast við

Donsku skúlabørnini hava hesa vikuna tey hava verið í Føroyum ferðast við um. Tey hava verið í Suðuroy og tey hava verið í norðoyggjum. Í gjár var æltanin t fara undir Vest-mannabjörgini.

— Hóast vit í okkara arbeiði í kappingini sóu nógvar myndir úr Føroyum, høvdu vit ikki roknað við, at Føroyar veruliga sóu soleiðis út sum tær gera. Fjöllini eru nógv hægri enn vit roknaðu við, og landslagið nógv vakrari enn nakar av okkum hevði droymt um. Vit roknaðu eisini við at ganga í regnklæðum meg-inpartin av tíðini, men teimum hava vit ikki verið i enn, siga tey.

Nakað av føroyskum

3 danskir skúla-flokkar fingur virðislon. Myndin er frá Fokus tá Jógvan Durhuus, landsstýrismaður, læt einum av flokkunum virðislon.

mati hava tey eisini roynt, men har eru meiningarnar hjá teimum ógvuliga ymiskar.

— Áðrenn vit komu, var eg bangin fyri, at vit ert fingur føroyskan mat, letur í einum av næmingunum. Men í dag er hann av aðrari áskoðan. — Eg hevði nokk blivið mett-ur kortini, tí so væl smakkaði...

— Vit koma aftur. Eingin ivi um tað. Neyvan sum

skúla-flokkur, men sum vanlig ferðafólk. Og vit fara at gera alt fyri at greiða øllum teimum, sum vit kenna í Vordingborg, um hvussu frálíkt tað er í Føroyum, sigur ein væl-nøgdur skúla-flokkur í práti við Sosialin.

tór.

**FÆRØERNE
I FOKUS**

22.-27. APRIL
1986

Í gjár vitjaðu donsku skúlabørnini útvarpið áðrenn tey fóru norð eftir oyggj.